

[Boligministeren.]

hvor man kunne gå over til de frie aftaler, og dels indførte de nu kendte regler om adgang til lejeforhøjelser ved genudlejning. Spørgsmålet om de store lejligheder kom ikke på tale, og jeg har fortsat den principielle opfattelse, at spørgsmålet om de store og de små lejligheder burde løses under ét. På den anden side, da spørgsmålet var rejst i dette udvalg, ville jeg gerne medvirke til en løsning. Jeg føjede også dengang til under samrådet, at vi kunne se på spørgsmålet om erhvervslejemål, men det ønskede man slet ikke at drøfte.

Når nu spørgsmålet er blevet aktualiseret og man bl. a. har henvist til, hvad den højtærede statsminister gav udtryk for i åbningstalen, så har det jo en ganske særlig baggrund. Det har den baggrund, der kom til udtryk under boligdebatten i for den 25. januar, hvor vi udvekslede nogle synspunkter om dette spørgsmål, og hvor jeg fik det indtryk, at man i hvert fald fra oppositionens side var meget villig til at se på problemerne, hvis dette tilbud, om jeg så må sige, skulle komme igen. Jeg vil da godt her give udtryk for, at jeg har været sindet at prøve på at løse dette problem, det skal jeg ikke fragå, og det skete helt i overensstemmelse med de udtalelser, der blev fremsat af den højtærede statsminister.

Jeg regnede med, at det ville blive modtaget med en vis, eller lad mig nøjes med at sige: med nogen tilfredshed af oppositionen. Jeg ventede navnlig, at der ville blive givet udtryk for det under den debat, der fulgte efter åbningstalen, men venstres ærede ordfører nævnede det ikke med et ord, medens det ærede medlem hr. Poul Møller nærmest lagde luft mellem sit parti og denne opfattelse, og tilsvarende er siden sket ved flere lejligheder. Jeg har været ude for, at man ved møder, jeg har deltaget i uden for det høje ting, har taget direkte afstand herfra, og jeg har deltaget i møder, hvor man fra oppositionens side har frarådet det. Efter at forslaget var skitseret — jeg kan godt sige: efter at jeg havde udarbejdet forslaget — og man har set, at det ikke var med, blev der ved et møde, jeg deltog i, af et medlem af det høje ting — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Ib Thyregod — givet udtryk for tilfredshed med, at det ikke var med.

Det har altså ligget i luften, at her var et særligt problem, der skulle anvendes mod regeringen i den kommende tid, og det synes jeg alligevel ikke at jeg har villet bidrage til. Jeg ville, kan jeg vel sige, indfri det givne løfte til oppositionen om at se på spørgsmålet om de store lejligheder, men det skulle dog ikke samtidig give oppositionen et ståsted for propaganda om, at nu skulle jagten gå ind på lejlighedsindhavere af denne kategori. Men som jeg anførte ved fremsættelsen af lovforslaget, er vi villige til at se på spørgsmålet. Jeg vil ikke afvise en forhandling, men jeg vil sikre mig i hvert fald, at det ikke bliver et af de områder, der skal misbruges i den agitation, som jo allerede længe har været i gang. Med andre ord, spørgsmålet står åbent for en videre drøftelse.

Det ærede medlem hr. Kai Moltke har nævnt en række problemer. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at hvis ord kunne løse et problem, så var alle spørgsmål løst, hvor det ærede medlem havde lejlighed til at udtale sig, så var der ingen tilbage, for det mangler ikke på ord, når det ærede medlem befinder sig her på talerstolen; jeg har af og til ønsket, at den samme aktivitet var kommet til udtryk under udvalgsarbejdet. Der har jeg aldrig hørt det ærede medlem har udtalt sig om de problemer, der har foreligget.

Hvad angår eksemplet fra Store Kongensgade, da er det jo taget op af de kommunale myndigheder. Her synes der uden tvivl at være tale om oplagte ulovligheder, tilside-sættelse af alle regler, og denne sag tror jeg alle og ikke mindst jeg vil følge med den allerstørste opmærksomhed.

Det er jo nævnt, i og for sig uden at det synes at have været særlig kontroversielt, at lovforslaget indeholder visse skærpede regler for moderniseringer, men disse regler går alene ud på at være vejledende og navnlig at udbygge huslejenævnenes beføjelser. Hensigten er ikke og har aldrig været at hindre en modernisering af den ældre, velegnede boligmasse. Når sigtet her har været at fremkalde muligheder for en bedre og højere boligstandard selv med den heraf følgende lejeforhøjelse, så tror jeg, at alle har været enige om, at noget sådant skal man ikke modvirke. Derimod er hensigten den at hindre udprægede spekulationsmodernise-